

Folk dokáže žít sám a bez pomoci

Napsal uživatel Miloš Keller
Úterý, 19 Srpen 2014 11:40

Před časem jsem psal o desce **Folk žije**, a moc mě nepřesvědčila. Ani že by folk kdovíjak žil, ani že by to byl kdovíjak oživující počín. Hlavní výhradou a důvodem bylo, že byly na desku použity "dvojky a trojky" z repertoárů zúčastněných. Úplně jiný dojem jsem získal z desky

Country Folk Arena

, která mapuje středomoravské skupiny. Ukazuje jednak jejich kvalitu, ale i pestrost. Na albu jsou zastoupeny vždy třemi písničkami skupiny

Taverna

,
Domino

,
A.M.Úlet

,
Alibaba

,
Madalen

a

Silvie Forsyth

a kapely si mohly evidentně na desku dát to nejlepší ze svého repertoáru. Taverna přichází s regionální country s příděchem bluegrassu, ale ani folkové fanoušky neurazí. Je na ní hlavně znát praxe. Domino se evidentně chtělo vytáhnout, a tak všechny tři písně jsou doslova "peckami" - krajové

Kukulenka

a

Šenkýřka

a spirituál

Children Go

(známe od Spirituálů jako Děti jdou kam je pošlou) mají koule a odvaz a přitom jsou precizně pojaty a zpracovány. V podobě Domina folk opravdu žije a ještě se i někam vyvíjí. A.M.Úlet přináší vcelku klasiku ze svého repertoáru a trošku doplácí na sousedství s Dominem - ale tak jak Domino ukazuje směry, A.M.Úlet poskytuje folkovou jistotu. Alibaba se s písní

Paříš

líbila v Bonanze Countryradia, ostatní písničky byly pro rozhlas trošku složité, ale na jevišti určitě účinkují naplno. K Alibabě se budete vracet nejvíce pro niterné pocity z písní. Madalen nabízí na desce trojici písní, které na rozdíl od Taverny oscilují mezi folkem a bluegrassem. Zajímavá poloha, provedení s velkou jistotou. Milou tečkou za celou deskou je anglicky zpívaný repertoár Silvie Forsyth. Ten se blíží v některých okamžicích i mixu popu a country, nebo příjemné softrockové alternativě.

Na střední Moravě folk žije a ve východních Čechách by si měli vzít příklad, jak se takové kompilace dělají. Zatímco další vydání alba Folk žije očekávám s obavami, na další vydání CountryFolk arény se těším.

{desky 1285}

Folk žije i v podobě sólových písničkářů - dostal se mi do ruky projekt

Zašití písničkáři

Folk dokáže žít sám a bez pomoci

Napsal uživatel Miloš Keller
Úterý, 19 Srpen 2014 11:40

, s vtipným sešitým obalem a vcelku informačně vyčerpávajícím bookletem. Najdeme na něm sólová vystoupení interpretů, kteří často hrají nebo hráli i se skupinami. Deska poměrně věrně zobrazuje širokou paletu toho, s čím se můžeme na sólové folkové scéně potkat. Stoprocentní jistotu, zručnost muzikantskou i autorskou přinášejí desítky let hrající interpreti -

Tomáš Berka

,
Luboš Stráník

a
Michal Bystrov

(ten mě s

Písní z Jedličkárny

pobavil asi nejvíc). Touhu experimentovat, u které se drobné poklesky prominou, nabízejí

David Alfík Dewetter

,
Petr Brousil

, nebo

Duo Quaoar

či

T.N.T

. No, a nechybí ani kusy, které zní jako prvotiny a které dozrají asi tak na 50. dílu tohoto cyklu (ano, Zašití písničkáři mají být na pokračování) - nicméně i to je kus dnešního folku, abychom si po poslechu předchozích jmenovaných nic nenamlouvali. Deska vznikla evidentně "spontánně", žádnou řízenou snahou folk oživovat, a proto dopadla (i s těmi poklesky) vcelku vyrovnaně a věrně stav českého folku z hlediska kvality zobrazuje. I tady se na další díl docela těším.